

عنوان مقاله:

تحلیل «ظرفیت های محیطی» گردشگری ادبی برای توسعه گردشگری شهری مطالعه موردی: شهر تهران

محل انتشار:

فصلنامه گردشگری شهری، دوره 10، شماره 3 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

علی موحد - گروه جغرافیا و برنامه ریزی توریسم، دانشکده علوم جغرافیایی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

ناصر رضایی - گروه گردشگری، پژوهشگاه میراث فرهنگی و گردشگری، تهران، ایران

فریبا گراوندی - گروه جغرافیا و برنامه ریزی توریسم، دانشکده علوم جغرافیایی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

گردشگری ادبی یکی از انواع گردشگری فرهنگی است که هدف اصلی آن آشنایی با اماکن مربوط به زندگی نویسندگان، شاعران، هنرمندان و آثار آن ها است. ایران نیز با داشتن شعرا و نویسندگان بنام، شرایط مناسبی برای توسعه گردشگری ادبی دارد. در این میان، شهر تهران به دلیل موقعیت سیاسی و وجود مراکز فرهنگی هنری همواره مورد توجه شعرا و نویسندگان کشورمان بوده است؛ بنابراین، توانمندی شایانی برای ایجاد گردشگری ادبی دارد. تحلیل ظرفیت های گردشگری ادبی در سه سطح انجام می شود: فردی، سازمانی و محیطی. هدف از انجام این تحقیق، شناخت و تحلیل «ظرفیت های محیطی» در توسعه گردشگری ادبی شهر تهران است. روش تحقیق در انجام این پژوهش توصیفی- تحلیلی باهدف کاربردی است. به منظور جمع آوری اطلاعات از روش اسنادی و پیمایشی استفاده شده است. جامعه آماری مطالعات پیمایشی شامل دو گروه گردشگران ادبی و جامعه محلی بوده است. یافته های پژوهش نشان داد «انواع گردشگری ادبی» موثرترین متغیر ظرفیت محیطی در توسعه گردشگری ادبی در شهر تهران است و پس از آن «زیرساخت ها» در درجه دوم اولویت قرار دارد. «مکان های ادبی» هم در رده سوم هستند و نسبت به دو مورد مذکور اهمیت کمتری دارد. نتایج تحقیق نشان می دهد شهر تهران ظرفیت محیطی مناسبی برای ایجاد و توسعه گردشگری ادبی دارد و این ظرفیت می تواند زمینه های برای توسعه گردشگری شهر تهران باشد.

کلمات کلیدی:

گردشگری، گردشگری شهری، گردشگری فرهنگی، گردشگری ادبی، تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1854432>

